

**Μια Παραμυθοϋφάντρα, φως μου, αστέρι λαμπερό,
στο σχολειό μας ήρθε, από τόπο αλαργινό !!**

Ακούσατεεεε ! Ακούσατε !!!!

**Τα νέα είναι σπουδαία !
Σε τούτο 'δω το Θρακιώτικο Αλωνάκι,
από ξένο τόπο , από τόπο αλαργινό ,
έφτασε μια παραμυθοϋφάντρα , φως μου,
σαν αστέρι λαμπερό !**

**Ήρθε, θεών κι ανθρώπων έργα να ιστορήσει
με παραμύθια αληθινά να τα χρυσοκεντήσει !**

**Κορδόνι κόκκινο, κρυμμένο
σε μια τρύπια τσέπη ξεχασμένο,
δώσε κλώτσο να γυρίσει,
παραμύθι ν' αρχινίσει..**

**Κάπου εκεί στο πουθενά, στου αιώνα τα μισά,
φύτρωσαν τα παραμύθια, που είναι ψέματα κι αλήθεια!**

Φύτρωσαν τα παραμύθια σε μια κούκλα μπάμπουσκα.

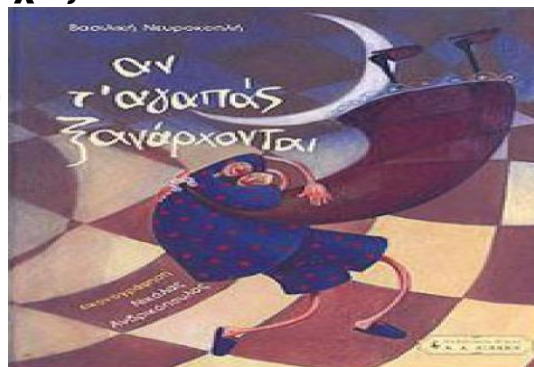
**Μια κούκλα πολύ διαβασμένη.
Από τη στράτα του καλού,
ποτέ της χωρισμένη!**

Η καλή της Μοίρα,
 η Κλωθώ την έστειλε
 να σκουπίζει σε σχολειό
 ματάκια δακρυσμένα.
 Που αμίλητα, ρωτούσανε:
 Γιατί των αγγέλων τα φτερά είναι κομμένα ;

**Οι Λαιστρυγόνες και οι Κύκλωπες δεν τη σταμάτησαν!
 Ο άγιος Ποσειδώνας κι οι χειμώνες δεν την τρόμαξαν !
 Οι καταγιγίδες ήρθανε , ν' αρχίσει απ' την αρχή
 ζωή και όνειρα να χτίζει !**

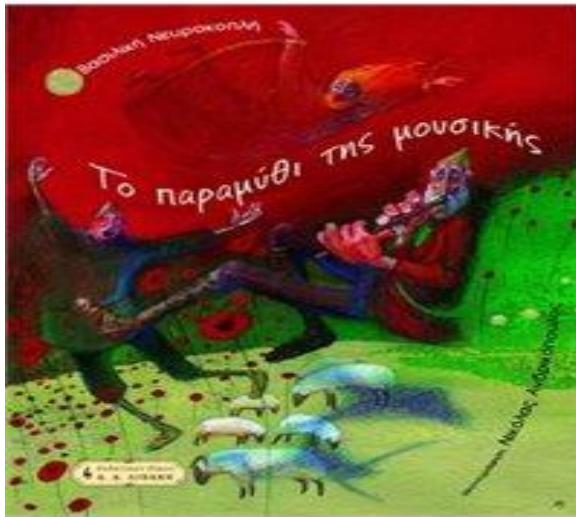
Ηθοποιός, σημαίνει φως τραγούδησε.
 Τάισε τις ψυχές ψωμί απ' αγάπη.
 Μια ζωή δοσμένη στο παιδί.
 Μια ζωή δοσμένη στην ελπίδα !

**Και πάντα η γιαγιά της, επέστρεφε στα όνειρά της, λίγο
 διαφορετική ! Πιο φωτεινή ! Γιατί τίποτε φωτεινό δεν
 σκοτεινιάζει ! Κάποτε κρύβεται για να το αποζητήσουμε,
 ταξιδεύοντας πάνω στο αστέρι της μνήμης.
 Η αγάπη μας είναι αυτή που τα ξαναφέρνει όλα πίσω.
 Αν τ' αγαπός ξανάρχονται !**

Σαν κόρη του ανέμου, με μια σχεδία,
 σ' ένα ταξίδι δίχως τελειωμό,
 σαν μια ατέλειωτη κλωστή,
 ζωντάνεψε τα χάρτινα όνειρα.
 Μας χάρισε δώρα καμωμένα
 απ' της ψυχής την πένα !
 Έγινε η Βασιλική μας μουσική,
 ταξίδι και ταξιδευτής !

3

**Νήμα το νήμα
σου πλέκω ευχή
γράμμα το γράμμα
το όνομά σου προσευχή ...**

Η Θεοδώρα , Θεού δώρο, βρήκε κοντά στον Αλέξιο, τη μουσική που γίνεται φως, όταν είσαι τυφλός και βγάζει απ' την ψυχή σου τα σφραγισμένα δάκρυα.

Όπως η Έλεν Κέλερ είχε πει : Το να περπατάς μ' έναν φίλο στο σκοτάδι είναι καλύτερο απ το να περπατάς μόνος στο φως.

Πλάσματα γεμάτα από φως, αγάπη και ομορφιά είναι τα Φτερωτά Φαναράκια, οι Ταχυδρόμοι του Ήλιου. Ανθρώπου μάτι δεν τα βλέπει. Εκείνα όμως, μας βλέπουν. Και κάνουν τ' αδύνατα δυνατά για την ευτυχία μας !

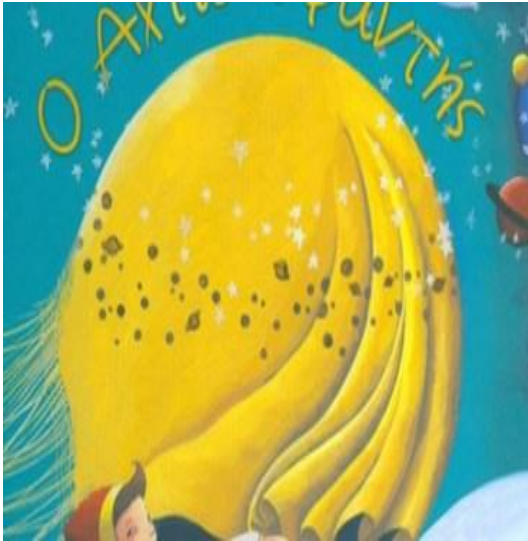
Ένα Φτερωτό φαναράκι έκρυψε την ηλιαχτίδα του στην καρδιά του Ευδόκιμου.

- Είναι τρέλα ! του είπε η Λογική.
- Προσπάθησέ το ! του είπε η Καρδιά.

-Έεεεεεεπ ! Εγώ θα διηγηθώ αυτή την παραμυθοϊστορία. Γιατί είμαι ο πιο γρήγορος !

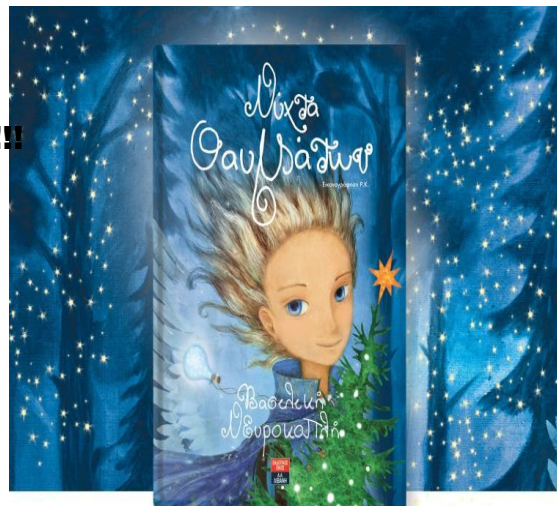
- Όσοοχι ! Εγώωωω θα το πω γιατί είμαι έξυπνος και τα λέω τσεκουράτα !!!!!!!
- Εγώ θα το πω γιατί είμαι η πιο όμορφη !!!!!!!

- Όλα, εγώ, τα ξέρω όλα !
- Όχι, γιατί είμαι κουτσομπόλα !
- Δεν το κάνω από κακό .
- Ποιος γέλασε !
- Ποιος χάρτινα όνειρα σκάρωσε !
- Ποιος σεντόνι ονειρών έχει υφάνει !
- Εεε;
- Όλα , εγώ, τα ξέρω όλα !!!

- Φτερωτό μου Φαναράκι, στείλε μια ηλιαχτίδα να ζεστάνει την καρδιά της εκπαίδευσης !

- Και μια και δυο και τρεις!!!!
- Δεν με χαλάει !!!
- Εγώωωω , λιάζομαι !!!!!!!

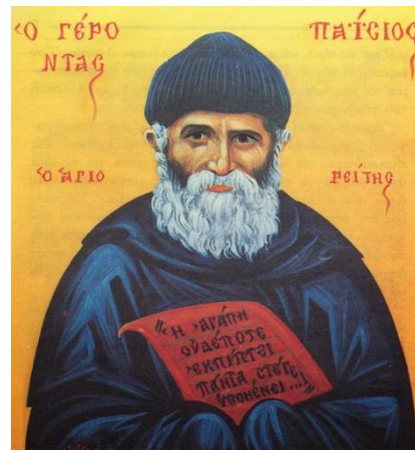
- Εγώ, εγώ, εγώ !!!!!!!
- Καθένας σκέφτεται μονάχα τον εαυτό του !
- Ο κόσμος χωρίστηκε στα δυο ! Ο μισός πάνω και ο άλλος μισός κάτω. Και η φλούδα του δέντρου κοντεύει να σπάσει !

- Και η ενσυναίσθηση ; Αυτή τη μαγική λεξούλα, τόοοοοσα χρόνια, δεν σου την έμαθε κανείς ;; Να βλέπω με τα μάτια του άλλου και να ακούω με τ' αυτιά του;

Ο γερο- Σωφρόνιος είπε πως οι λέξεις έχουν μεγάλη σημασία. Φανερώνουν την καρδιά του ανθρώπου.

Ο γέροντας Παΐσιος μας συμβούλεψε ν αλλάξουμε τις προσωπικές αντωνυμίες. Όχι στη Γλώσσα μας αλλά στην καρδιά μας. Να λέμε : αυτός, εσύ, εγώ !

- Δεν ξέρω τι ν' απαντήσω στα παιδιά,
τα ιδανικά σαν μου ξυπνάνε.
Είμαι μεγάλη, με μπαστούνι και γυαλιά .
Και όλο φοβάμαι το αύριο !

**Πώς να κρυφτείς απ' τα παιδιά,
Έτσι κι αλλιώς τα ξέρουν όλα.
Και σε κοιτάζουνε με μάτια σαν κι αυτά,
όταν ξυπνούν στις δύο η ώρα !**

- Εεεεε !!! Όπα ! Όπα ! Όπα !
Ποιος με ξυπνάει στις δύο η ώρα ;

- Γεια σου, μπαμπάκο !

- Γεια σου, ξυπόλητη οικογένεια !

Καραγκιόζος ο Νεοέλληνας !

Έβλεπα ένα παράξενο όνειρο. Ταξίδεψα στη γειτονιά της Ζωρζ Σαρρή. Εκεί που τα παιδιά στο παιχνίδι τους έβαζαν τα ρήματα στη σειρά, να παραβγούν στο τρέξιμο! Πρώτο έβγαινε το πεινάω, μετά το κρυώνω, το φοβάμαι. Το γελάω δεν προλάβαινε να ξεκινήσει!

Ξαφνικά, μέσα από ένα ουράνιο τόξο, βγήκε ο Χαρίτωνας με τις ηλιαχτίδες του και έδιωξε το σκοτάδι. Τον φόβο, αυτόν τον κλέφτη, που κλέβει τα όνειρα και τις ελπίδες των παιδιών !

Ωωωωω! Τι όμορφο όνειρο !!!!

Όνειρο ήτανε !!!!

Σαν κάθε άνθρωπος που θέλει κι επιμένει,

Σήκω στα πόδια σου και βάλε τα καλά σου !

Όσο μακρινός κι αν μοιάζει ο δρόμος,
από την πόρτα σου περνά !!!!

Η Ιθάκη είναι εδώ, σε περιμένει !

Ποτέ της δεν θα σε γελάσει !!!!

Κ. Π. Καβάφης

Εμείς το γέλιο μας, τον πόνο μας τον κάνουμε τραγούδι
και δύναμη στης ψυχής την αντοχή !

Αβάντι μαέστρο !!

Κομοτηνή
7 Μαρτίου 2018
B1

**Να μας έχει ο Θεός γερούς,
 πάντα ν' ανταμώνουμε και να ξεφαντώνουμε, βρε!
 Με χορούς κυκλωτικούς
 κι άλλο τόσο ελεύθερους σαν ποταμούς.**

**Τότε η ελληνική παράδοση σκύβει στο αυτί που ακούει
 Και με μάτια κλειστά τραγουδούν αγκαλιά,
 Δέκατο σχολείο γεια σου !
 Και με μάτια κλειστά, τραγουδούν αγκαλιά,
 Βασιλική μας, γεια σου !!!!**

Κυρία Βασιλική,

Καλωσήρθατε στο σχολείο μας !!!!

Καλωσήρθατε στην καρδιά μας !!!!